

Отримано: 14 травня 2023 р.

Прорецензовано: 27 травня 2023 р.

Прийнято до друку: 03 червня 2023 р.

e-mail: bereslav@bigmir.net

ORCID-ідентифікатор: <https://orcid.org/0000-0001-8856-2478>

DOI: 10.25264/2311-5149-2023-29(57)-43-49

Береславська О. І. Банківський сектор України: аналіз чинників неплатоспроможності, банкрутства та ліквідації банків. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»*: науковий журнал. Острог: Вид-во НаУОА, червень 2023. № 29(57). С. 43–49.

УДК: 336.76

JEL-класифікація: D52, E58, G21, G33, G34

Береславська Олена Іванівна,*доктор економічних наук, професор, професор кафедри фінансових ринків та технологій
Державного податкового університету*

БАНКІВСЬКИЙ СЕКТОР УКРАЇНИ: АНАЛІЗ ЧИННИКІВ НЕПЛАТОСПРОМОЖНОСТІ, БАНКРУТСТВА ТА ЛІКВІДАЦІЇ БАНКІВ

У статті досліджено питання неплатоспроможності, банкрутства та ліквідації банків в Україні. У ході аналізу визначено внутрішні і зовнішні чинники, що зумовлюють неплатоспроможність та банкрутство банків. Визначено, що «очищення» банківської системи в минулі роки позитивно вплинуло на стабільну роботу банківського сектору під час війни в Україні. Відповідно до чинного законодавства визначено критерії віднесення банків до проблемних та неплатоспроможних. Розглянуто види та причини ліквідації банків. Проаналізовано причини виведення банків з ринку під час воєнного стану.

Ключові слова: банківський сектор, ринок банківських послуг, проблемний банк, ліквідність, неплатоспроможність, банкрутство, ліквідація банку, реорганізація, злиття, приєднання.

Olena Bereslavska,*Doctor of economic sciences, professor, professor of the Department of financial markets and technologies,
State Tax University*

BANKING SECTOR OF UKRAINE: ANALYSING FACTORS OF INSOLVENCY, BANKRUPTCY AND BANKS' LIQUIDATIONS

The article examines the trends observed in the Ukrainian banking sector, specifically focusing on changes in the number of banks from 1992 to 2023. The factors contributing to the increase in insolvent and bankrupt banks and subsequent liquidation and revocation of banking licenses are analyzed. The study identifies key factors that arise from both internal bank operations in the banking services market and external factors stemming from macroeconomic and political situations. These factors include a significant decline in GDP, currency devaluation, inflation, and military operations within the country.

The article discusses the monitoring of current legislation norms that define the criteria for classifying banks as problematic and insolvent by the National Bank of Ukraine. The regulator associates these criteria primarily with internal issues within the bank, such as liquidity standards violations, non-compliance with current legislation and regulatory requirements, and a decrease in regulatory capital.

Voluntary and forced liquidation processes are examined within the framework of the current legislation. Voluntary liquidation by bank shareholders allows the bank to maintain its legal entity status. Banks undergoing compulsory liquidation have the option to reorganize through mergers and acquisitions. During the process of cleaning up the banking sector, system banks received substantial government support in the form of financing through bonds.

The article argues that the cleansing of the banking system, which took place between 2014 and 2016 and continued in subsequent years, contributed to the stability and efficiency of the banking sector amid the war in Ukraine. The regulator liquidated banks with Russian capital during the hostilities and declared two banks insolvent due to risky operations and failure to repay debts to borrowers.

Furthermore, the study concludes that the significant decrease in the number of banks in Ukraine did not impact the growth trend of total assets in the banking system, indicating the sector's efficiency. Stress testing in three stages is highlighted as a means for determining the actual state of the banking system during times of conflict.

Keywords: banking sector, banking services market, troubled bank, liquidity, insolvency, bankruptcy, bank liquidation, reorganization, merger, stress testing.

Постановка проблеми. Кризові явища, зумовлені спочатку пандемією Covid-19, потім війною в Україні, негативно позначилися на функціонуванні як світової, так і вітчизняної економіки в цілому, і банківського сектору зокрема. Більшість вітчизняних банків суттєво знизили ефективність своєї діяльності і, як наслідок, прибутковості: окремі банки отримали збитки. За інформацією Національного банку України (НБУ), у 2022 р. платоспроможні банки отримали 24,7 млрд грн чистого прибутку проти 77,4 млрд грн

у 2021 р.*. Рентабельність капіталу сектору становила 10,9 % порівняно з 35,1 % рік тому. Зрозуміло, що зниження прибутковості й рентабельності банківського сектору не означає початок масового процесу неплатоспроможності, банкрутства та ліквідації. Банківська система України під час проведення воєнних дій залишається стабільною та ефективною. Водночас протягом 2022–2023 рр. на вітчизняному ринку банківських послуг окремі банки оголошено неплатоспроможними з подальшою їх ліквідацією. На жаль, у вітчизняній практиці останніми роками є багато прикладів саме ліквідації банків та відкликання в них ліцензії. Однак, не всі регулятори йдуть таким шляхом. Міжнародна практика має багато прикладів реорганізації банків у вигляді приєднання через злиття та поглинання.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Неплатоспроможність, чинники банкрутства банків та процедура їх запобігання є предметом дослідження науковців як зарубіжної, так і вітчизняної науки. Вагомий внесок у наведену проблематику зробили такі зарубіжні автори: Р. С. Сміт [1], Л. Х. Уайт [2], С. А. Хеффернан [3], Е. Е. Хюпкес [4], Б. Б. Фолк, В. Х. Фолк, Т. Латтон [5] та ін. Серед вітчизняних науковців питання особливостей неплатоспроможності банків, оцінку ризиків їх банкрутства та умови ліквідації досліджували І. В. Домінова [6], Л. Жердецька [7], В. І. Рудевська [8], Л. В. Шестак, С. В. Веремієнко [9], К. І. Проскураков [10]. Зважаючи на актуальність наведеної проблематики, особливо під час воєнного стану та стрімкої цифровізації всіх економічних процесів, додаткового дослідження та аналізу потребують чинники, що зумовлюють неплатоспроможність банків, їх банкрутство і, як результат, ліквідацію та відкликання ліцензії.

Виклад основного матеріалу. Банківський сектор в Україні мав різні періоди своєї діяльності: від стрімкого кількісного збільшення банків до глибокої кризи, що супроводжувалася їх значним зменшенням. Зокрема, зростання кількості банків спостерігалось у 1992–2009 рр., чому водночас сприяла іноземна банківська експансія. Починаючи з 2002 р., кількість банків з іноземним капіталом в Україні зросла з 20 до 53, які на той час і аж до 2009 р. контролювали більше 50 % активів банківського сектору. Світова фінансова криза суттєво не вплинула на банківський сектор, оскільки вітчизняні банки не були глибоко інтегровані у міжнародний ринок банківських послуг, а банки з іноземним капіталом змогли вчасно рекапіталізуватися. Таким чином, у 2009 р. кількість банків в Україні навіть зросла до 184 зі 175 у 2008 р.

За період 2009–2014 рр. кількість банків в Україні коливалася від 176 у 2011 р. до 180 на початок 2014 р. Наведена статистика говорить про те, що, незважаючи на певні проблеми у банківському секторі, серед яких головними були низька капіталізація, достатньо великий обсяг простроченої кредитної заборгованості, масштабне кредитування пов'язаних осіб, непрозора структура власності, фіктивні рахунки в іноземних банках, високі кредитні ризики, недотримання економічних нормативів та інше, їхня кількість не мала тенденції до зменшення.

На фоні вищезазначених проблем у банківському секторі у 2014 р. додалася ще одна, не пов'язана з його діяльністю. На початку року загострилася політична ситуація, зумовлена проведенням антитерористичної операції. Вплив капіталу з внутрішнього ринку, стрімка девальвація гривні та внутрішні проблеми сприяли розгортанню глибокої кризи в банківському секторі України, результатом якої стало виведення з ринку банків як неплатоспроможних та збанкрутілих. Зазначена криза пов'язується з процесом «очищення» банківської системи шляхом ліквідації значної кількості банків та відкликання ліцензії на банківську діяльність. За 2014–2016 рр. кількість банків скоротилася з 180 до 117 (період «очищення» банківської системи), або на 35 % від діючих на той час банків. У результаті, українська банківська система втратила 435 млрд грн активів, що становило близько 22 % ВВП [11].

Досліджуючи проблеми в банківському секторі, науковці прийшли до висновку, що неплатоспроможність та банкрутство банків зумовлюється як внутрішніми чинниками, пов'язаними з їх діяльністю, так і зовнішніми, які виникають в економіці країни та можуть загострити внутрішні [9]. Разом з тим, відповідно до ст. 75 і 76 Закону України «Про банки і банківську діяльність», НБУ при оголошенні банку проблемним та неплатоспроможним керується критеріями, які виключно пов'язані з банківською діяльністю, що доводить інформація, наведена у табл. 1.

* Станом на 01 січня 2023 р. із 67 платоспроможних банків 46 були прибутковими та отримали чистий прибуток 45,6 млрд грн, що перекрыло збитки 21 банку на загальну суму 20,8 млрд грн. Прибуток сектору концентрований: п'ять найприбутковіших банків сформували 89 % усього прибутку.

Таблиця 1

Критерії віднесення банку до проблемних та неплатоспроможних

Стан банку	Критерії віднесення
Проблемний	<p>Банк протягом 30 календарних днів поспіль допустив порушення мінімального значення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та/або нормативу достатності основного капіталу, встановленого нормативно-правовими актами НБУ, що розраховується щодаки – два і більше разів.</p> <p>Банк протягом 30 календарних днів поспіль допустив порушення значення хоча б одного з нормативів ліквідності нижче мінімальних нормативних значень, встановлених нормативно-правовими актами НБУ, що розраховуються за щоденними розрахунками – п'ять і більше разів; щодаки – два і більше разів; щомісячно – один раз.</p> <p>Систематичне подання та/або оприлюднення недостовірної інформації або звітності з метою приховування реального фінансового стану банку, зокрема щодо операцій із пов'язаними з банком особами.</p>
Неплатоспроможний	<p>Неприведення банком своєї діяльності у відповідність із вимогами законодавства, зокрема нормативно-правових актів НБУ, після віднесення його до категорії проблемних, але не пізніше ніж через 120 днів з дня визнання його проблемним.</p> <p>Зменшення нормативу достатності (адекватності) регулятивного капіталу та/або нормативу достатності основного капіталу на 50 % і більше від мінімального рівня, встановленого нормативно-правовими актами НБУ.</p> <p>Виявлення фактів здійснення банком після віднесення його до категорії проблемного операцій (крім нарахування відсотків за вкладками, отримання клієнтами банку заробітної плати, аліментів, пенсій, стипендій, інших соціальних, державних виплат), оформлення (переоформлення) договорів, внаслідок яких зобов'язання перед фізичними особами в межах гарантованої суми відшкодування збільшуються за рахунок зменшення зобов'язань перед фізичними особами, які перевищують гарантовану суму відшкодування, та/або зобов'язань перед фізичними особами, які не підпадають під гарантії Фонду гарантування фізичних осіб, та/або юридичними особами.</p> <p>Невиконання банком, віднесеним до категорії проблемного, розпорядження, рішення НБУ (зокрема про застосування заходів впливу/санкцій) та/або вимоги НБУ щодо усунення порушень банківського законодавства, законодавства, що регулює діяльність на платіжному ринку, нормативно-правових актів НБУ протягом визначеного Національним банком України строку.</p>

Джерело: складено автором на основі [12].

Дослідження та узагальнення чинників, що спровокували неплатоспроможність та банкрутство банків в Україні протягом 2014–2016 рр., свідчать, що основними серед них були як внутрішні, так зовнішні, а саме:

- невиконання взятих на себе зобов'язань перед вкладниками або кредиторами;
- недостатній обсяг власного капіталу;
- орієнтація кредитної політики на високо ризиковані операції, які пов'язані з розміщенням коштів у низькоякісні активи;
- порушення законодавства про легалізацію доходів, отриманих незаконним шляхом;
- вплив депозитів з банківських установ та вкладення коштів у іноземну валюту*;
- недостовірні фінансова та інша звітність, що надається НБУ;
- несприятлива економічна ситуація, яка призвела до сильного погіршення якості активів банків, зокрема стрімке зниження ВВП, різка девальвація гривні та висока інфляція, втрата частини території країни, що спричинило підвищення прострочення за кредитами як корпоративних позичальників, так і населення;
- втрата довіри до банківської системи.

У цьому контексті слід зауважити, що ліцензії на банківську діяльність позбавлялися не тільки неплатоспроможні та збанкрутілі банки, а також і платоспроможні, які мали непрозору структуру власності і не бажали її розкривати.

Аналіз чинників, що зумовили кризовий стан в банківському секторі та викликали процес «банкопаду», дав можливість виокремити ще один надзвичайно важливий – незаконне виведення з-під застави за кредитом майна корпоративних позичальників, що позбавило банки застав на десятки мільярдів гривень і стало причиною судових розглядів між банками і компаніями.

Характеризуючи ситуацію зі зменшенням кількості банків у процесі кризи банківського сектору, зауважимо, що ліквідація вітчизняних банків відбувалася не тільки через позбавлення їх ліцензії та припинення діяльності, а й через їх реорганізацію шляхом злиття, приєднання, поділу, виділу, перетворення.

* Населення забрало з банків із початку 2014 р. по осінь 2015 р. близько 80 млрд грн депозитів і 16 млрд дол. Сумарні виплати за депозитами вкладників у банках-банкрутах становили за 2014 р. – початок 2016 р. понад 70 млрд грн. Із них більшість було профінансовано за рахунок виділення кредитів від НБУ і Кабміну (у вигляді ОВДП).

За період з травня 2014 р. по червень 2018 р. на ринку банківських послуг відбулося 15 угод зі злиття та 5 угод з приєднання до інших банків (2014–2019 рр.). При цьому у чотирьох банках (ПАТ «Акціонерний банк «Експрес-банк», ПАТ «ВіЕс Банк», ПАТ «КБ Центр», АТ «УкрсоцБанк») приєднання відбувалося за спрощеною процедурою* [13]. Щодо державної підтримки банків, то її в розмірі 155 млрд грн отримав «ПриватБанк», ставши на 100 % державним. Водночас у 2014–2017 рр. на докапіталізацію інших державних банків – «ОщадБанку», «УкресімБанку» та «УкргазБанку» – держава витратила 25,5 млрд грн, 22 млрд грн та 3,8 млрд грн відповідно [14].

Тенденція до скорочення кількості банків на вітчизняному ринку має місце і до теперішнього часу. З 117 банків у 2016 р. на ринку банківських послуг на 1.04.2023 р. залишилося працювати 65 банків. Аналіз інформації, наведеної у табл. 2, показує, що річна кількість скорочення банківських установ була різною, зважаючи на ситуацію, яка спостерігалася як всередині банківського сектора, так і в економіці в цілому. Зокрема, якщо у 2017–2018 рр. продовжувався процес суттєвого скорочення кількості банків через злиття, поглинання та ліквідацію, то, починаючи з 2019 р. і по теперішній час, кількість банків зменшувалася не так стрімко. Це пояснюється тим, що процеси «очищення» та реформування банківського сектору підвищили рівень надійності та стабільної діяльності банків.

Таблиця 2

Кількісні показники банківських установ в Україні за 2017–2023 рр.

Показники	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023 на 01.04
Кількість банків	96	82	77	75	71	67	65
Абсолютне зменшення до попереднього року	21	14	5	2	4	4	3
Сумарні активи українських банків (млн грн)	1 336 358	1 360 764	1 494 460	1 822 814	2 053 928	2 353 592	2 429 610
Темп приросту активів (%)	6,4	1,8	9,8	21,9	12,7	14,6	-

Джерело: складено та розраховано на основі [13; 15].

Винятком є 2022–2023 рр., коли сумарно кількість банків скоротилася на 7 установ. Основним чинником такої тенденції є війна в Україні, яка погіршила не тільки політичну ситуацію, а й економічну, зумовлену руйнацією окремих бізнесів та необхідністю їх релокації у регіони, де відсутні активні бойові дії, а також скороченням обсягів активних операцій, що приносили основний дохід банкам. У 2022 р. ліквідації підлягали АТ «Мегабанк», який мав проблеми з ліквідністю, кредитним портфелем і якістю корпоративного правління, та два банки з російським капіталом – АТ «Промінвестбанк» та АТ «МП Банк» (раніше – «Сбербанк»).

З початку 2023 р. НБУ почав процедуру ліквідації ще двох банків. Це – АТ «Банк Форвард», що належав російському бізнесмену та займав 0,1 % чистих активів банківського сектору та АТ «Банк Січ», який спочатку був визнаний неплатоспроможним через проведення ризикованих операцій. Банк заробляв на різниці ставок кредитів рефінансування та дохідністю ОВДП: брав позики в НБУ під 7 % річних і купував на них держоблігації зі ставкою 9–11 % річних. Різниця, 2–4 %, і становила прибуток. Ризик полягав у тому, що ставки за кредитами рефінансування були плаваючими і залежали від рівня облікової ставки НБУ, а дохідність облігацій – фіксована. Після того, як 2 червня 2022 р. НБУ підвищив облікову ставку до 25 %, а ставка за рефінансуванням зросла з 11 % до 27 %, «Банк Січ» почав працювати в збиток. Переведення банку зі стану неплатоспроможності у стан ліквідації відбувся через відмову банку погасити кредит рефінансування, отриманий в НБУ [16].

Відповідно вітчизняного законодавства, зокрема Закону України «Про банки і банківську діяльність» (ст. 77) банк може бути ліквідований у випадках, наведених у табл. 3.

* Національний банк України оптимізував процедуру реорганізації банків шляхом приєднання відповідно до вимог Закону України «Про спрощення процедур реорганізації та капіталізації банків». Завдяки цьому значно скоротяться строки здійснення реорганізації, зокрема розгляду регулятором документів банків-учасників реорганізації.

Таблиця 3

Види та причини ліквідації банків в Україні

Види ліквідації	Ініціатор ліквідації	Причини ліквідації
Добровільна	Акціонери (засновники) банку	Анулювання ліцензії за клопотанням банку у зв'язку з розбіжностями засновників (учасників), неефективною діяльністю, досягненням поставленої мети тощо.
Примусова	Національний банк України	Виявлення недостовірної інформації у документах, що надані для отримання банківської ліцензії. Невиконання банком жодної банківської операції протягом року з дня отримання банківської ліцензії. Встановлення систематичного порушення банком законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.
	Фонд гарантування вкладів фізичних осіб (ФГВФО)	Виявлення неспроможності банку у процесі діяльності тимчасової адміністрації, запровадженої ФГВФО, виконати план з врегулювання та вийти з категорії неплатоспроможних. Закінчення строку тимчасової адміністрації банку.
Банкрутство	НБУ, ФГВФО, акціонери (засновники), конкурсні кредитори	Відкликання ліцензії (зокрема у зв'язку з нездатністю задовольнити вимоги кредиторів).

Джерело: складено на основі [17].

Інформація, наведена у табл. 3, доводить, що банки ліквідуються як на добровільних засадах, так і примусово. Левова частка банків в Україні була ліквідована примусово, тобто за невиконання ст. 77 Закону України «Про банки і банківську діяльність» і Закону України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб». Разом з тим, у вітчизняній практиці є банки, які ліквідувалися добровільно, за пропозицією акціонерів (табл. 4).

Таблиця 4

Перелік банків, які були ліквідовані добровільно у 2016–2021 рр.

Рік ліквідації	Назва банку	Дата ліквідації
2016	ПАТ «Фінанс Банк»	31.05.2016
	ПАТ «Інвестиційно-трастовий Банк»	31.05.2016
	ПАТ «ФІНЕКСБАНК»	18.11.2016
2017	ПАТ «Алекс-Банк»	26.12.2017
	ПАТ «Промислово-фінансовий банк»	26.12.2017
	ПАТ «Кредит Оптима Банк»	28.12.2017
2018	ПАТ «Діві Банк»	14.08.2018
	ПАТ «БМ Банк»	06.11.2018
2019	ПАТ «Вернум Банк»	14.05.2019
2021	ПАТ «Розрахунковий центр»	10.08.2021

Джерело: складено на основі [13].

Добровільна ліквідація банку дає право акціонерам припинити банківську діяльність без припинення юридичної особи. Але банк повинен виконати всі зобов'язання, що пов'язані зі здійсненням банківської діяльності, зокрема перед вкладниками та іншими кредиторами цього банку. Якщо банк ліквідується примусово, то він може бути ліквідований як юридична особа або реорганізований шляхом приєднання, злиття, поглинання тощо.

За даними ФГВФО, кількість банків, що ліквідовані на сьогодні, складає 51, а кількість банків, що перебувають у стадії ліквідації, – 53. Але, незважаючи на наведену статистику, сумарні активи банків України за період з 2017–2022 рр. мали тенденцію до зростання. Аналіз інформації, наведеної у табл. 2, доводить наявність такої тенденції. Найбільші темпи приросту сумарних активів банків спостерігалися у 2020 р. – на 21,9 %. У 2022 р. тенденція зростання активів також мала місце, хоча в Україні тривала війна, але темпи приросту склали 14,6 %. Така статистика свідчить про стабільну та адекватну реаліям сьогодення роботу банківського сектора під час воєнного стану.

У поточному 2023 р. регулятор розпочав оцінку стійкості банків та банківської системи в цілому за допомогою стрес-тестування з метою визначення їх реального стану. Проте, ця оцінка буде мати певні особливості в умовах воєнного стану і проходитиме в три етапи, зокрема:

– перший етап міститиме оцінку якості активів та прийнятності забезпечення кредитними операціями, а також перевірку оцінки вартості майна, отриманого банком у заставу, та розрахунок нормативів достатності капіталу;

– другий етап передбачає екстраполяцію результатів оцінки якості активів та прийнятності забезпечення на кредитні операції банку, які не потрапили у вибірку на першому етапі;

– на третьому етапі оцінюватимуться показники діяльності банку за базовим сценарієм та визначення необхідних рівнів нормативів достатності капіталу [18]. У поточному році оцінку будуть проходити 20 банків, які є лідерами за сукупністю обсягів зважених на ризик активів, депозитів і кредитів фізичних осіб. Загальний обсяг чистих активів цих банків складає більше 90 % активів банківського сектору. У перелік цих банків входять державні банки, банки іноземних банківських груп і окремі приватні банки. Отримана інформація ляже в основу визначення пріоритетів банківського нагляду НБУ з метою забезпечення фінансової стабільності в банківському секторі.

Висновки. Банківський сектор України протягом свого існування пережив періоди зльоту (розвитку) та падіння (кризовий стан). За період з 1992 р. по 2023 р. кількість банків на вітчизняному ринку банківських послуг мала тенденцію до значного скорочення через визнання їх проблемними, неплатоспроможними та збанкрутілими. Більшість таких банків була ліквідована через різні процедури. Серед чинників, які зумовили віднесення банків до проблемних, а потім неплатоспроможних та збанкрутілих, були як внутрішні, пов'язані з діяльністю самого банку, так і зовнішні – загальний макроекономічний стан економіки та високі політичні ризики. При цьому процес «очищення» банківської системи не сприяв зменшенню сумарних активів банків України.

Тенденція до скорочення кількості банків в Україні мала місце і під час воєнного стану в Україні. Однак, у цілому банківський сектор залишався фінансово стабільним і відносно прибутковим.

Література:

1. Smith R. C., Walter I., DeLong G. (2012) Global Banking. <<https://global.oup.com/academic/product/global-banking-9780195335934?cc=us&lang=en&#>> (22 March 2023) [in America]
2. White L. H. The crisis in American banking. New York University Press. 1993. 174 p. [in America]
3. Heffernan S. (2005) Modern banking. <<http://196.188.170.250:8080/jspui/bitstream/123456789/2329/1/Shelagh%20Heffernan%20-%20Modern%20Banking-Wiley%20%282005%29.pdf>> (20 March 2023) [in England]
4. Hupkes E.E. (2005) Insolvency: Why a Special Regime for Banks? <<https://www.elibrary.imf.org/display/book/9781589063341/ch025.xml>> (24 March 2023) [in America]
5. Faulk B., Faulk W., Lutton T. (2017) Risk and the probability of insolvency: a regulatory perspective <https://www.federalreserve.gov/SECRS/2019/December/20191210/OP-1681/OP-1681_102219_136090_473235180759_1.pdf> (24 March 2023) [in America]
6. Домінова І. В., Кисіль Т. М. Оцінка та прогнозування ймовірності банкрутства банківських установ України. 2020. URL: https://kneu.edu.ua/userfiles/zb_mise/99/6.pdf (дата звернення: 20.04.2023).
7. Домінова І. В., Кисіль Т. М. (2020) Otsinka ta prohnozuvannia umovirnosti bankrutstva bankivskykh ustanov Ukrainy. <https://kneu.edu.ua/userfiles/zb_mise/99/6.pdf> (20 April 2023) [in Ukraine]
8. Жердецька Л. В., Постирнак І. С. Розвиток моделей прогнозування банкрутства банків. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. № 14. С. 796–801. URL: <http://global-national.in.ua/issue-14-2016/22-vipusk-14-gruden-2016-r/2653-zherdetska-l-v-postirnak-i-s-rozvitok-modelej-prognozuvannya-bankrutstva-bankiv> (дата звернення: 30.03.2023).
9. Жердецька Л. В., Постирнак І. С. Rozvytok modelei prohnozuvannia bankrutstva bankiv. Hlobalni ta natsionalni problemy ekonomiky. 2016. № 14. S. 796-801. <<http://global-national.in.ua/issue-14-2016/22-vipusk-14-gruden-2016-r/2653-zherdetska-l-v-postirnak-i-s-rozvitok-modelej-prognozuvannya-bankrutstva-bankiv>> (30 March 2023) [in Ukraine].
10. Rudevskaya, V. I., Khlan, Y. V. Взаємозв'язок розвитку банківського сектору та економічного зростання країни. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*. 2019. № 2(29). С. 440–453. URL: <https://doi.org/10.18371/fcaptr.v2i29.171868> (дата звернення: 28.03.2023).
11. Rudevskaya, V. I., & Khlan, Y. V. (2019). Vzaiemozv'язok rozvytku bankivskoho sektoru ta ekonomichnoho zrostannia krainy. *Financial and Credit Activity Problems of Theory and Practice*, 2(29), 440–453. <<https://doi.org/10.18371/fcaptr.v2i29.171868>> (28 March 2023) [in Ukraine].
12. Шестак Л. В., Веремієнко С. В. Причини банкрутства банків у країнах, що розвиваються. *Фінансове право*. 2016. № 3. Вип. 2. С. 149–153. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2016_2%283%29_26 (дата звернення: 20.04.2023).
13. Shestak L.V., Veremiienko S.V. Prychyny bankrutstva bankiv u krainakh, shcho rozvyvaiutsia. *Finansove pravo*. 2016. № 3. Vyp. 2. S. 149-153. <http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pis_2016_2%283%29_26> (20 April 2023) [in Ukraine].
14. Проскуряков К. І., Бондаренко В. В. Методологічні підходи запобігання банкрутству банків. *Сталій розвиток економіки*. 2015. № 1. С. 245–251. URL: https://www.uniepr.km.ua/pdf/_1_2015.pdf (дата звернення: 22.04.2023).

Proskuriakov K.I., Bondarenko V.V. Metodolohichni pidkhody zapobihannia bankrutstvu bankiv. Stalyi rozvytok ekonomiky. 2015. № 1. S. 245-251. <https://www.uniepr.km.ua/pdf/_1_2015.pdf> (22 April 2023) [in Ukraine].

11. Корягіна Т. В., Сімон А. П., Телятник В. М. Причини та наслідки «очищення» банківської системи України в умовах кризи та економічної нестабільності. *Молодий вчений*. 2016. № 12 (39). С. 760–763. URL: <http://umsf.dp.ua/jsrui/bitstream/123456789/2787.pdf> (дата звернення: 27.04.2023).

Korihina T.V., Simon A.P., Teliatnyk V.M. Prychyny ta naslidky “ochyshchennia” bankivskoi systemy Ukrainy v umovakh kryzy ta ekonomichnoi nestabilnosti. *Molodyi vchenyi*. 2016. № 12 (39). С. 760-763. <<http://umsf.dp.ua/jsrui/bitstream/123456789/2787.pdf>> (27 April 2023) [in Ukraine].

12. Закон України «Про банки і банківську діяльність». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14#Text> (дата звернення: 10.05.2023).

Zakon Ukrainy “Pro banky i bankivsku diialnist” <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14#Text>> (10 May 2023)/

13. Офіційний сайт НБУ. URL: <https://bank.gov.ua/ua/supervision/reorganizat-liquidat> (дата звернення: 10.05.2023).

Ofitsiynyi sait NBU. <<https://bank.gov.ua/ua/supervision/reorganizat-liquidat>> (10 May 2023)

14. Береславська О. І. Теоретичні та практичні аспекти консолідації банків. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»*. 2019. № 14 (42). С. 61–66. URL: <https://journals.oa.edu.ua/Economy/article/view/2526/2300> (дата звернення: 12.05.2023).

Bereslavska O. I. Teoretychni ta praktychni aspekty konsolidatsii bankiv. *Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu “Ostrozka akademiia”*. Seriiia “Ekonomika”. 2019. № 14(42). S. 61–66. <<https://journals.oa.edu.ua/Economy/article/view/2526/2300>> (12 May 2023) [in Ukraine].

15. Кількість банків в Україні. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/banks/stat/count/> (дата звернення: 12.04.2023).

Kilkist bankiv v Ukraini. <<https://index.minfin.com.ua/ua/banks/stat/count/>> (12 April 2023)

16. Ярослав Вінокуров. Мінус один. Чому ліквідують банк «Січ» і чи будуть наступні. URL: <https://www.epravda.com.ua/publications/2022/08/9/690214/> (дата звернення: 12.05.2023).

Yaroslav Vinokurov. Minus odyn. Chomu likviduiut bank “Sich” i chy budut nastupni. <<https://www.epravda.com.ua/publications/2022/08/9/690214/>> (12 May 2023) [in Ukraine].

17. Закон України «Про систему гарантування вкладів фізичних осіб». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4452-17#Text> (дата звернення: 10.05.2023).

Zakon Ukrainy “Pro systemu harantuvannia vkladiv fizychnykh osib” <<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4452-17#Text>> (10 May 2023)

18. Офіційний сайт НБУ. URL: <https://bank.gov.ua/ua/news/all/natsionalnyy-bank-zatverdyv-tekhnichne-zavdannya-dlya-otsinky-stiykosti-bankiv-v-umovakh-voyennoho-chasu> (дата звернення: 12.05.2023).

Ofitsiynyi sait NBU. <<https://bank.gov.ua/ua/news/all/natsionalnyy-bank-zatverdyv-tekhnichne-zavdannya-dlya-otsinky-stiykosti-bankiv-v-umovakh-voyennoho-chasu>> (12 May 2023)